

„Dicsőség a magasságban Istennek, a földön békesség és az emberekhez jó akarat!”

(Lukács 2,14)

Mi mindannyian valljuk magunkról, hogy békességet kereső és békességet szerető emberek vagyunk. Az emberiség története mégis viszályokról, háborúkról tanúskodik. Sőt, a mi életünk története is. Megvan bennünk a vágy a békességre, de valahogy nem tudjuk azt megvalósítani. Keressük a magunk békességét, ám sokszor úgy, hogy mások életében béktelenséget szerzünk.

Karácsony rá szeretne döbbszteni minket, hogy nem jó úton járunk. Hányszor mondtuk és mondjuk még a legszeretettebb embernek is: „Hagyj békén!” Mert sokszor csak a mi békességünk a fontos. De milyen békesség az, ami a másik embert eltaszítja magától és szívében szomorúságot okoz? Nyerhetünk-e így békét mi magunk?

Karácsony rá szeretne döbbszteni minket, hogy a másik ember békessége legalább olyan fontos, mint a miénk. Az ünnep fényében-ragyogásában legalább gondolatban induljunk el az otthontalan százezrek és milliók felé, akik szeretnének meleg otthonban élni és ünnepelni, de nem tehetik

meg. Induljunk el a szívükben végtelenül szomorúak felé, akik számára egy kedves mosoly a legnagyobb ajándék. Gondoljunk az otthon nélküli és csellengő gyermekekre vagy a magukra hagyott idős szülőkre. Az ő békességüket ki szerzi meg?

Ezen a karácsonyon adjunk dicsőséget annak az Istennek, aki az első karácsonykor maga lett otthontalanná és szegénnyé. Feladta „a maga békességét”, hogy nekünk ajándékozza szeretetét. Ez az Isten karácsonyi ajándéka, mely által utat mutatott nekünk, hogy az ő békességéből élve a békesség a mi jóakaratumk által valósulhat meg a földön.

Ezen a karácsonyon – 2001 karácsonyán – legyen Istent dicsőítő és az emberi jóakaratot hirdető énekünk az az ének, ami az angyalok éneke volt az első karácsonyon! „A magasságban dicsőség Istennek. Békesség legyen földön embereknek. És jóakarát mindenféle népnek és nemzetségnek!” Ámen.

Péter Attila

Juhász Gyula

Karácsonyi ének

*Szelíd, szép betlehemi gyermek:
Az angyalok nem énekelnek
S üvöltötenek vad emberek.*

*Boldog, víg betlehemi jászol:
Sok börtön és kórház világol
És annyi viskó bús, sötét.*

*Jó pásztorok és bölcs királyok:
Sok farkas és holló kóvályog
S nem látjuk azt a csillagot.*

*Békés, derűs karácsony éjjel:
A nagy sötét mikor száll széjjel
S mikor lesz béke és derű?*

*Minden
kedves olvasónknak
áldott,
karácsonyi ünnepet
kívánunk!*

Nicola Pisano: *A háromkirályok imádása* (1260). Dombormű a pisai Battistero szószékéről.

Fotó: V. J.

Szerkesztői levél

Szeretettel köszöntöm „Erős Vár” újságunk olvasóit. Imár harmadik alkalommal találkozhatunk gyülekezeti újságunk hasábjain. Legutóbbi számunk húsvéti-pünkösdi számként jelent meg. Sok minden történt az azóta eltelt időszakban, amiről elmondhatjuk: volt nagyon sok gondunk és volt nagyon sok örömünk. Nem egyszerűen gondként, hanem mélységes fájdalomként és szomorúságként éltük meg, hogy augusztus 13-ára virradóra ellopták templomunkból nagyon értékes műkinccsünket: a keresztelő angyalszobrot. Szomorú jele ez annak, hogy a világ, amiben élünk, nem mindegyik világ legjobbika. De sokkal inkább az ütött szíven minket, hogy istentiszteleti életünk olyan kegytárgya tűnt el, mely fölött eleink, mi magunk, gyermekeink vagy unokáink részesültek a kereszttségben.

Én mégis mindenkit örvendezésre hívok. Lehet, hogy nem áll templomunkban a keresztelő angyalszobor, de azóta is sok gyermek részesült a kereszttségben. Nincs élet – egy gyülekezet életét is beleértve – gondok nélkül, de rengeteg örömteli és áldott esemény történt a mögöttünk álló időben, melyekből a jelen szám írásában, híradásaiban csak ízelítőt tudunk adni. Adjunk hálát Istennek az örömekért és Isten segítségét kérve enyhítsünk együtt gondjainkon. Ott kell hogy éljen szívünkben Pál apostol biztatása, mely szerint Istennel mindig van okunk az öröme: „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete!”

Legyen a mi karácsonyunk valóban az öröm ünnepe! Nem lehet nem észre venni, hogy minket az Isten nap mint nap megajándékoz minden emberi értelmet meghaladó szeretetével. Eggyel több ok ez arra, hogy elinduljunk egymás felé a szeretet mozdulataival és észrevegyük egymás szerető mozdulatait. Így kívánok mindenkinek nem csak szép és kellemes, hanem szeretet-teljes és áldott karácsonyi ünnepet.

Erős vár a mi Istenünk!

Péter Attila

A hattyú

Reformáció legnagyobb érdemének a Biblia nemzeti nyelvekre való lefordítását és azok elterjedését kell tekintenünk. Ez az Alap. Ez a kiindulópontja a reformáción minden más vívmányának. Luther Márton még erfurti szerzetes korában a következőkkel intette rendbéli előljárója: „Ejnye, ejnye Márton testvér. Hát mi a csuda az a Biblia? A régi egyházi tudósokat kell olvasni, azok már kiszívták a Szentírás velejét és igazságait. Mert minden lázadást a Biblia idéz elő.” Luthert azonban az Isten reformátornak küldte el és folyamatosan növelte buzgóságát, hogy elmélyüljön a Bibliában. Német nyelvű fordítása az Újszövetségről 1522-ben, az Ószövetségről pedig 1534-ben jelent meg. (Az első teljes magyar nyelvű Biblia, az úgynevezett Vizsolyi Biblia, Károlyi Gáspár munkája nyomán 1590-ben került kiadásra.)

Jóval Luther előtt is készültek nemzeti nyelvű fordítások. Ilyen volt például a valdensek vagy Wyclif tudós és teológus angol nyelvű átültetése. (Érdekesség, hogy Wyclif litterworthi paplakában végezte munkáját). E fordítások hatása azonban nem bontakozhatott ki, hiszen sem az idő és hely, sem a történelmi, politikai és társadalmi viszonyok, sem pedig a technikai vívmányok nem voltak olyanok, mint 1517. október 31-én a Német Császárságban. E napon függesztette ki Luther Márton 95 tételből álló, bibliai igazságot hirdető iratát a wittenbergi vártemplom ka-

pujára. A tételeket Gutenbergnek köszönhetően már egész Európa szerte nyomtatásban olvashatták az emberek. Azóta ezen a napon ünnepeljük a reformációt.

Az előreformációs mozgalmak során Wyclif tanítása gyökeret vert egy rövid ideig Csehországban is. Vezetője Husz János prágai tanár lett. A husziták éppen úgy követelték a pápai hatalmaskodás megszüntetését, az egyház megtisztítását, mint ahogyan Luther tette ezt száz évvel később.

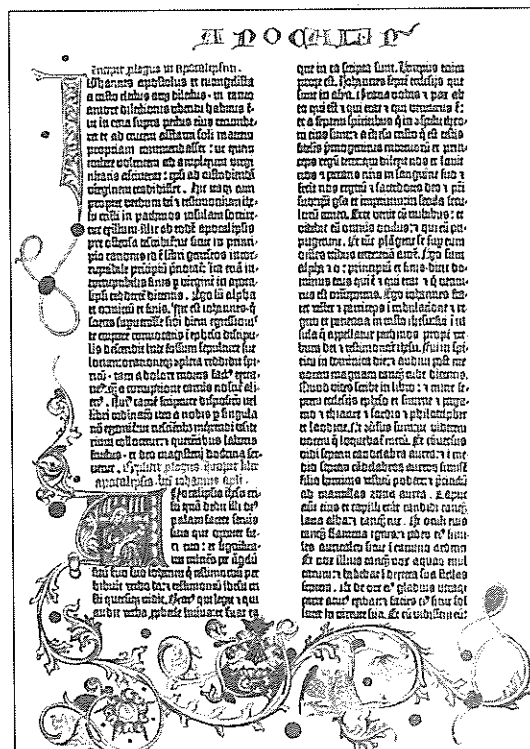
Husz 1415-ben máglyára küldték a konzantzi zsinaton. Utoljára ezt kiáltotta: „Engem megégethettek, mert én csak husz vagyok, de majd támaszt az Isten luthert és azzal nem fogtok bírni.” A husz szó azt jelenti, hogy lúd, a luther ennyit tesz: hattyú. A hattyú valóban győzedelmeskedett. Ám fontos leszögezni, hogy nem a maga erejéből és a maga javára, hanem Isten erejéből és az Isten dicsőségére.

Vaskó Krisztián

Johannes Gutenberg a könyvnyomtatás zseniális feltalálója ezt a gyönyörű oldalt saját maga által metszette és öntötte különálló olombetűkből, szedte formába és nyomtatta a saját maga által tervezett és épített könyvnyomtató sajtón az Úrnak 1457-ik esztendőjében Németországban.

Találmánya az emberiség kultúrtörténetében a legjelentősebb, hiszen ettől az időtől kezdve nemcsak a gazdagok juthattak hozzá „a könyv, az olvasás misztikumához, a csodához”, hanem rövidesen mindenki számára nyitva állt az út Isten és a világ megismeréséhez a könyvön keresztül.

Egy oldal a 42 soros bibliából. Az eredeti lap mérete 32×47 cm. Előállítására már nem kódexírók által, hanem mechanikus eszközökkel az „önszövőasztalok” keze alól indult világhódító útjára.

Millenniumi ünnep a Deák-téren

Orbán Viktor a Magyar Köztársaság miniszterelnöke nagyszerű köszöntőjét mondja

névben köszöntötte a tisztelt egybegyűlteket: Orbán Viktor miniszterelnököt, Paskai László római katolikus bíboros-prímás esztergom-budapesti érseket, minden megjelent evangélikus testvért – köztük minket maglódi evangélikusokat is, akik mintegy 30-an vettünk részt ezen az ünnepen.

Az ünnep úrvacsorával kiteljesedett istentisztelettel kezdődött. Ezután hallhattuk Orbán

Viktor miniszterelnök beszédét, melynek egyik fontos üzenete mindannyiunkat gondolkodásra késztetett: „Az önök elei, a magyarországi evangélikusok, már akkor polgárok voltak, amikor az ország nagy része még azt sem tudta, mi fán terem az.” A mi-

niszterelnök köszöntőjét kitörő taps követte – jelezve, hogy nagyon igaz és számunkra nagyon fontos, amit ott kimondott.

Valóban! Elégé ismerjük hazai egyházunk történetét? Mit jelent számunkra, hogy evangélikusok és magyarok vagyunk? Csúpan felekezeti és nemzeti hovatartozást? Vagy igazi közösséget, lelki összetartozást és hitet? Magyarország és kereszténység! Évszázadok alatt fonódott össze és visszatekintve tudjuk, hogy a magyar állam a kereszténységgel István király óta egyenlő az élet fogalmával.

Igehirdetés szolgálatát D. Szezik Imre a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke végezte. Felhívta figyelmünket arra, hogy „*merjük egyszerre magyarnak, evangélikusnak, protestánsnak vallani magunkat*”.

Szükségünk van ünnepekre, együttlétekre és találkozásokra. Mi sem jelent nagyobb örömet, mint látni azt, hogy ugyanazzal a hittel és meggyőződéssel tartozom egyházzal, hazámhoz és Istenemhez. Jó ezt az embernek többedmagával átélnie, hazavinnie és továbbadni.

Holkó Ágnes

Zúfolásig megtelt a főváros legnagyobb evangélikus temploma 2001. június 23-án, hogy együtt ünnepeljünk keresztényen Magyarországnak fennállásának ezeréves évfordulóját. Novotny Zoltán a Deák-téri Evangélikus Egyházközség

Mitől más egy gyülekezeti kirándulás?

Útvonal: Maglód–Miskolc (Diósgyőr)–Fancsal–Vizsoly–Boldogkőváralja–Maglód
Időpont: 2001. október 13.
Utazás: 2 autóbusz
Résztevők: 81 fő
Indulás: Reggel 5 óra
Érkezés: Este 9 óra

Ezek az adatok bármelyik civil szervezet vagy utazási iroda által ajánlott belföldi autóbusz kirándulásról elmondhatók. Mégis, mi vagy mik azok a történések, érzések, találkozások, amelyek egy gyülekezeti kirándulást megkülönböztetnek bármilyen más kirándulástól? Ez a kérdés föl sem vetődött bennem mindaddig, amíg magam is részese nem lettem egy ilyen különleges élménynek. Ezért amikor leültem, hogy írjak erről a napról, arra gondoltam, hogy nem egy úti beszámolót készítek, hanem inkább „úti érzéseimet” osztom meg az olvasóval.

Az első varázslat a közösen megélt napfelkelte volt, amit előbb csak egy ember, majd egyre többen énekekkel köszöntöttünk, és ettől valahogy rögtön melegebb lett az ember szíve:

„Zengd lelkem, ez új reggelt, a nap ím, ismét fölkel.

Ó nap, mily gyönyörű vagy, az Úr jósága mily nagy!

(101)

A kirándulók csoportja Péter Attila szülőháza előtt

Utunk során meglátogattuk a fancsali evangélikus gyülekezetet, ahol Tiszteletes urunk édesapja, Péter Jenő, 35 éve szolgál lelkész-ként. A 400 lelkes kislelkes evangélikus temploma a Cserehát hegység egyik domboldalában, fáktól elrejtve, egy keskeny gyalogösvény végén várt minket. Testben és lélekben megpihenve hallgattuk az igehirdetést, a két gyülekezet közös éneke betöltötte a kis templomot. Az idős lelkész könnyes szemmel elárulták, hogy milyen sokat jelent apai szívének, hogy lelkészfiát a saját gyülekezete kísérté el szülőfalujába.

Az istentisztelet után a fancsali gyülekezet ebéddel vendégelte meg csoportunkat. Milyen jó érzés, amikor kedves mosollyal fo-

gad az, akit életemben először látok, amikor rögtön van miről beszélünk, amikor van valami közös mindkettőnkben és ez olyan közel hoz egymáshoz, mintha nem is lennénk idegenek. Átéli-e egy hagyományos utazó csoport tagja egy ilyen kölcsönös ajándék örömét?

A nap egyháztörténelmi programja a diósgyőri evangélikus templom és a vizsolyi református templom meglátogatása is megtelepedésekkel szolgált. Veczán Páltól, a Borsod-Hevesi Egyházmegye esperesétől megtudtuk, hogy az egyházmegye evangélikusainak száma 9000, ebből 4000 fő Miskolcon él, a többség pedig szórvány gyülekezetben. A Dél-Pest Megyei Egyházmegyé-

(folytatás az előző oldalról)

Pihenő a boldogkőváraljai vár tövében

ben – ahová Maglód is tartozik – 14 kisebb nagyobb, önmagát eltartani tudó egyház-köztség is napi gondokkal küszködik, így különös elismeréssel kell adózni a szórvány gyülekezetekben szolgáló lelkészek hite és kitartása előtt.

Megdöbbenő információ volt számomra, hogy a több mint 14 ezres diáklétszámú miskolci Egyetemvárosnak nincs evangélikus lelkésze. Most is, mint több más élet-helyzetben felmerült bennem a kérdés: hát hol vannak a tanítóink, hol vagyunk mi evangélikusok, miért engedjük hogy más – a ferde tanaival – férközzön közel a gyermekeinkhez? Hiszen olyan kincsünk van, amit 1590.-ben Károli Gáspár gönci lelkész és segítői a vizsolyi nyomdában elkészítettek: az első magyar nyelvű Biblia. A vizsolyi református templomban ma is megtekinthető ennek az eredeti Bibliának egy példánya. Él bennem a remény, hogy semmi nincs veszve, hiszen a keresztyénség felvételétől is 590 évet kellett várnia a magyarságnak arra, hogy anyanyelvén szóljanak hozzá Isten szavai.

Melyik városnézés az, ahol egy templomot az egyházmegye esperese mutat be? Megtudhattuk volna-e bármelyik idegenvezetőtől, hogy milyen gondokkal küzd a Borsod-Hevesi Egyházmegye? Felkér-e kiránduló csoportot a vizsolyi Tiszteletes, hogy énekek köszöntsék a középkori templom falait?

A résztvevők összetétele is újdonság volt számomra. Rendkívül érdekes tapasztalni, hogy a három évestől a hetven évesig ki hogyan fogadja be a látóvalókat, hogyan figyelnek egymásra az emberek, hiszen napjainkban nagyon ritka pillanat a különböző generációk közös időtöltése. Én hiszem, hogy minden korosztály kincseket tud adni a másoknak. Ennek szép példája volt ez a nap is: családja volt annak aki egyedül él, unokája annak akinek gyermeke sincs.

A koronát az élményekre az tette fel, hogy olyan valakivel vehettem részt a kiránduláson és tölthettem el egy egész napot, akivel ebben a rohanó világban nem tudok annyit együtt lenni mint amennyit szeretnék. Édesanyámmal. Nagy szolgálatot tesznek és te-

hetnek ezek a kirándulások a családi kötelékek erősítésében.

A nap folyamán a hagyományos kirándulásokat jellemző idegenvezetésben is volt részünk, mert az útvonalon érintett összes településről is ismertetőt kaptunk. Mindannyiunk nevében ezúton mondok köszö-

netet Péter Attila lelkésznek és Kérges László presbiternek az út megszervezéséért. Remélem a jövőben is számíthatunk hasonló utazásokra, amikor mind többen kipróbálhatjuk és tapasztalhatjuk, hogy mitől is más egy gyülekezeti kirándulás.

Nagy Györgyné

Hittantábor Albertiben

Evek óta hagyomány gyülekezetünkben, hogy a hittanosok és konfirmándusok csendes hétvégét töltenek el együtt. Ez év április 27-29-én Albertiben az ottani evangélikus gyülekezet vendégházában töltöttük a csendes hétvégét. A 35 gyermekre 5 felnőtt munkatárs felügyelt, akik nagyon sokat segítettek a tábor lebonyolításában. Pénteken délután 3 órakor indult a busz a parókia elől és hamarosan megérkeztünk szálláshelyünkre. Kis várakozás után mindenki megkapta szobáját és megkönnyebbülten lepakolt. A szállás kényelmesebb volt, mint Fóton a Mandák kastélyban, ahol az elmúlt két évben voltunk. De a kastély és a nagy kert azért sokunknak nagyon hiányzott.

Az alberti gyülekezet szeretetotthonában étkezettünk, ahol találkozhattunk egy másik csoporttal is: a csömöri evangélikus gyülekezet ifjúságával. Vacsora után az ismerke-

dési est következett, ahol imádkoztunk és sokat énekelünk.

A következő napon a reggeli elfogyasztása után kétnapos együttlétünk főtémájáról, az imádáság fontosságáról beszélgettünk. Ebéd után nagyot sétáltunk és megnéztük az alberti tavat. Este pedig elkezdődött a játékos vetélkedő. Három csoportot alakítottunk és játékos vagy komoly formában hétvégénk témájával kapcsolatos feladatokat kellett megoldanunk. Bár a verseny során kialakult a csoportok sorrendje, mégis mindenki egyformán kapott ajándékot. Természetesen ez az este is imádsággal és énekléssel fejeződött be.

Vasárnap délelőtt részt vettünk az istentiszteleten, ahol a helyi evangélikus lelkész Szmolár Attila prédikált. Majd anyáknapjára készültünk: sógyurmából készítettünk ajándékot, papírból pedig meghívót és üdvözlő kártyát. Ebéd után énekekkel készültünk az

anyáknapi istentiszteletre Veres Andrea előadóművésszel, aki május első vasárnapján az anyáknapi istentiszteleten volt vendégünk.

Ezután keservesen pakoltuk össze holmijainkat. A busz kis késéssel, de megérkezett. Sikeres felszállás után hamarosan otthon voltunk Maglódon. Biztos vagyok abban, hogy velem együtt sokan gondolnak örömmel erre a néhány napra.

Vaskó Márton

Ebben a vendégházban laktunk

...A Zene és az Élet... az ugyanaz

Interjú Veres Andrea előadóművésszel

– Beszélgetésünk kezdetén azt kérdezem, mit tudhatunk önről és családjáról?

– Miskolcon születtem. Férjem Orosz Gábor Viktor evangélikus lelkész, akivel 1994-ben kötöttünk házasságot és azóta élünk Budapesten. 1999-ben született meg Bálint nevű kisfiunk.

– Amikor közöttünk volt, sokan csodálták meg szép hangját, zenei tudását és előadói készségét. Azon túl, hogy ezek adottságok, milyen módon fejlesztette tovább?

– 7 éves korom óta zenélek. Hegedűs voltam, majd autodidakta módon tanultam meg gitározni (még az akkordokat is én találtam ki), a zongora kötelező tantárgy volt a főiskolán, alapszinten ismerem a furulyát és a nagybőgőt is. A szolfézzsal mindig nagy barátságban voltam – gyerekkorom óta bármilyen dallamot hallok, az szolmizálva „kattog” a fejemben –, játszottam vonószekerekben, népzéneltem és számos kórus tagja illetve vezetője voltam.

– Maglódon nem csak gyülekezetünkben találkoztunk Önnel. Örömmel hallgattuk november 18-án a művelődési házban, valamint az Ady utcai óvodások télapó ünnepein. Úgy tűnik, nagy az igény az Ön művészetére.

– Azt gondolom, hogy a tiszta emberi hangra – legyen az zenei vagy prózai – mindig nagy szükség van. Bár nagyon szívesen énekelek szólóban, jelenleg két „csapat” fűződik szorosán hozzám: a PALINTA TÁRSULAT – a gyerekek zenéje, és a MY FRIENDS – egy öttagú vokál.

– Nem minden magyar-ének szakos tanár foglalkozik versek megzenésítésével. „Békanóta” című kazettájáról tudjuk, hogy Ön ezt teszi.

– A zene mellett másik kedves területem mindig is az irodalom, ezen belül a költészet, sőt a mai magyar költészet volt. Fontosnak tartom, hogy minél több ember érezze meg a költészet ízeit – akár a zenén keresztül is. Nem véletlenül használtam az ember szót: ha a gyerekeket partnernek tekintjük, és nem „leereszkedünk” hozzájuk, sokat tanulhatunk tőlük, általuk. Így természetes, hogy a „Békanóta” dalszövegei értékes, igényes gyermek-

versek – mai magyar költőktől. Ha egy vers szinte zenél, amikor elolvasom, akkor ezt miért ne ismertetném meg másokkal is? De lehetne itt még az olvasás, az irodalom szeretetére való nevelésről is szót ejteni. A

zene pedig...? Szinte bármelyik műsoron – ha nem csak a kicsik tekintetét, hanem a felnőttekét is figyelem – a szemek csillogása megmutatja a régi gyermeket.

– A tanévnyitó istentiszteleten lenyűgözve hallgattuk a „My Friends vokált”. Mit kell tudnunk a gospelről, mint műfajról?

– A spirituálé az Afrikából elhurcolt, fehér elnyomás alatt élő feketék zenéje, akikre gazdáik még a vallásukat is rákényszerítették. A keresztyén zenei elemekből és az ősi néger ritmusvilágból aztán valami fantasztikus „elegy” született: ez a spiri – ahogy kedvelői nevezik. Élő, lüktető, magával ragadó zene ez – mélyen hívó, Istenben feltétel nélkül bízó, szilárd alapokon nyugvó lelki tartalommal. A gospel ennek hangszerkészítéses változata, zeneileg kicsit bonyolultabb és szerzője általában ismert. A műfaj azt nyújtja, amit sokan fontosnak tartunk: „Eleven és megindító istentiszteletre vágyunk... Ha az egyház venni tudja az üzenetét..., az emberek válaszolni fognak neki.”

– Kikből illetve hogyan áll össze egy ilyen társaság és hogyan működik?

– 2000 nyarán rendeztük meg az első Gospel-Spiri Tábor. Az idei tábor után viszont együtt maradt egy kis csapat – a képzetesebb résztvevők közül. Első koncertünk végén alakult meg a My Friends. Van köztünk győri és miskolci is, így nem hetente próbálunk, hanem konkrét időpontokat beszélünk meg naptárral a kezünkben, hiszen mindenkinek van „polgári” foglalkozása is. Legközelebbi koncertünk december 29-én 18.00 órakor lesz a Budavári Evangélikus Templomban, melyre ezúton is szeretnénk meghívni minden érdeklődőt.

– A családi-anyak napi istentiszteleten megtanított nekünk egy Gryllus-zsoltárt, fiataljaink együtt énekeltek Önnel, hogy „Mama kérlek, meséld el nekem...!”, a gyerekek pedig, hogy „Eckipecki tengerecki Pál”. Éreztük, hogy megvan a helye ennek egy istentiszteleten. Miért?

– Sokféle műfaj helyet kaphat egy istentisztelet keretén belül – sokféleképpen lehet dicsérni az Urat. De ehhez megfelelő társak is kellene. A maglói gyülekezethez szinte már mintha „haza” jönnék, hiszen egyre többször találkozunk. És ha a hang nyitott fülekre talál (ezt szó szerint és képletesen is értem), akkor megszületik a harmónia. Ezt a gyülekezetet nagyon nyitottnak és sok mindent befogadónak találtam és tartom mindmáig – jóval több ilyen kellene egyházközpontunkon belül.

– Ön nem csak előadóművész, hanem édesanya is. Hogyan formálhatjuk gyermekeink zenei ízlését úgy, hogy az lelki épülésüket szolgálja?

– Bálint szinte fogantatásától kezdve hall jó zenét – valóban terhelességem kezdetén készült a „Békanóta”. Később az istentiszteleteken nagyon szerette a gyülekezet éneklését – még mindig in utero. Természetes, hogy eléggé zenei közegben nevelkedik. Saját példánkból kiindulva: a gyerek azt a zenét hallgatja, amit a szülei, de ki is választja, hogy abból mi tetszik neki. Szerintem a zene minden formája – azaz minden, ami zenének nevezhető, építi lelküket. Minél többfajta zenével ismertetjük meg őket, annál tájékozottabbak lesznek ezen az ösvényen. A klasszikus zene és a népzene alap, amely nélkül nincs zenei műveltség. De ha nagyon tömören és okosan akarnék válaszolni, akkor – rendhagyó módon – a beszélgetés végére tennék két mottót kedvenceim közül.

– Melyek lennének azok?

– Yehudi Menuhin mondta egy alkalommal, hogy „a zene az ember”. Benjamin Hoff „Micimackó” című írásában pedig ezt a párbeszédet olvashatjuk:

„– És szerinted, Micimackó?

– Mit szerintem? – nyitja ki a szemét Micimackó.

– A Zene és az Élet...

– Az ugyanaz.”

– Köszönöm a beszélgetést és kívánok mindannyiunknak még sok találkozást önnel itt Maglódon.

Az interjút készítette:
Petrovics Jánosné

„Énekeljétek az Úrnak!”

– kantáte vasárnapi gondolatok

A zsoltárró felszólítja népét: énekeljétek! Lehet felszólításra énekelni?

Láttam egy afrikai istentiszteletet, ahol a ritmus és a dallam sodort magával és felemelt az Úr előtti örvendezés magasságába. Az arcokról határtalan öröm sugárzott. Belülről jött: szívből.

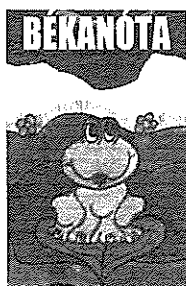
Láttam kis hazánkban is olyan keresztyén összejöveteleket, ahol felemelő és magával ragadó volt a közösség éneke. Belülről jött: lélekből.

Láttam énekelni kantáte vasárnapján a Pilisi Evangélikus Gyülekezet énekkarát: hatévostől hatvan éves korig egy szívvel-lélekkel énekeltek. Mint ahogyan ugyanezen az énekkari találkozón a mi gyülekezetünk énekkara is.

Sokszor írtam emlékkönyvekbe ezt a Babits idézetet: „És akinek szép lelkében az ének, az hallja mások énekét is szépnak”.

Az éneklés „tudománya” a lelkünkben van? Az éneklés tudománya a lelkünkben van.

Szeberényi Lászlóné

Karácsony ünnepének jelképei

Isten emberi formában jött a földre, gyermekként született meg, hogy szeretete véghezvigye a csodát: az emberiség megmentését.

A nyugati egyházban 350 körül kezdődött karácsony megünneplése. A keleti egyházban Chrysostomos nevéhez fűződik a karácsonyi ünnep. 388-ban karácsony előtti vasárnap felszólította az egész gyülekezetet, hogy december 25-én teljes számban jöjjenek el a templomba: „Azért, hogy a mi Urunkat láthassuk, amint a jászolban fekszik, és megragadhasza szívünket ez a csodálatos látvány”.

Karácsony ünneplése az első időben annyit jelentett, hogy ünnepi istentiszteletet tartottak a templomban. Aztán jelentősége és súlya gyorsan növekedett és még az ókor vége előtt egyenrangú ünnep lett húsvétal és a húsvéti ünnepkör nagy Krisztus-ünnepeivel.

A jászol Karácsonynak nem a fenyőfa a legősibb jelképe, hanem a jászol. „Mária a gyermeket bepólyálta és jászolba fektette” - olvassuk a karácsonyi történetben. A jászol a jel a pásztoroknak, amikor keresik a gyermeket. Hirdeti Isten érthetetlen és felfoghatatlan szeretetét, mely még azt is vállalja, hogy az isteni gyermek jászol szalmáján pihenjen.

Izraelben a jászol más formájú volt, mint a miénk. Nem fából készült, mert a fa sok helyütt hiányzott, hanem földmélyedés volt, amit a háziállatok tápláléka számára készítettek. A mészkődombok alján fekvő barlangmélyedéseket használták istállóknak és rendszerint a barlang falából vajták ki az állatok abrakoltatására használt etetőjászolt.

Krisztus születésének történetét már nagyon korán megjelenítették a misztériumnak nevezett templomi színjátékok keretében. Assisi Szent Ferenc 1223 karácsonyán egy erdőben egy valóságos barlangban jászolat állított maga mellé és így tartotta a karácsonyi istentiszteletet. A legtöbb karácsonyi festményen a jászol körül megjelenő állatok azt jelképezik, hogy az üdvözítő születése az egész világra kihat.

Csakhamar elterjedt a „betlehem” felállításának szokása, a szent események szobrokkal való megelevenítése csakúgy a templomokban, mint a családi otthonokban. Az első betlehemeket még Assisi idejében hozták be Magyarországra tanítványai.

A kereszt A karácsonyi esemény elválaszthatatlan nagypéntektől, a kereszt ünnepétől. A jászolbölcsőben fekvő gyermek nem más, mint a gólgotai kereszten értünk megfeszített Krisztus. A két jelkép - a jászol és a kereszt - elválaszthatatlanul összetartozik és a keresztyén ábrázolásban gyakran együtt jelenik meg.

A karácsonyi piramis A karácsonyfa felállítása hazánkban csak a legutóbbi

időkből lett általános szokás. Elődje a karácsonyi piramis volt, melyet az 1800-as évek közepe táján a magyar udvarházakban állítottak föl. A karácsonyi piramis legegyszerűbb alakjában nagy virágcserepbe szúrt vagy fatönkhöz erősített deszkaszál volt. Később több emeletes toronyszerű építményt faragtak ki fából. A piramis formájú építmény minden emeletén körös-körül gyertyák égtek.

Hozzánk Németországból került át ez a szokás. Szentesten vagy karácsony első napjának hajnalán gyújtották meg a mézeskalácsbábukkal, csillogó díszekkel és ajándékokkal felékesített piramis gyertyáit. A karácsonyi piramis felállítása nem lett általános szokás hazánkban.

Karácsonyfa A 17. század közepén kezdték Németország egyes helyein az egyszerű karácsonyi piramis dísztelen vázát a télen is zöldellő fenyőgallyakkal ékesíteni. Talán ez adott indítást a karácsonyfa felállítására.

A karácsonyfa állítás szokásának kialakulásával kapcsolatban sokféle feltételezés van. Vannak, akik emlékeztetnek arra, hogy Ádám és Éva napja a naptárban december 24-ére esik és ezzel függhet össze az, hogy karácsonykor a korábbi időkből a keresztények almafát állítottak a szobájukban.

Vannak akik a karácsonyfa eredetét a középkori misztériumjátékokkal hozzák összefüggésbe. Az ezek nyomán kialakult betlehemezés alkalmával nem csak a karácsonyi jelenetet, hanem a bűneset történetét is előadták és ennek kelléke volt a tudás fáját jelképező kis fenyőfa. Dísz nem volt rajta, legfeljebb egy rá kötött alma, s a kígyót aranyos papírból font lánc helyettesítette. A hagyomány szerint Luther Márton a nagy reformátor állított először karácsonyfát gyermekeinek. A karácsonyfa magyarországi elterjedését a Podmaniczky családdal hozták összefüggésbe.

A fenyőfa tűlevelei az élet reménységét jelképezik, mivel télen is zöldellnek. Csúcsával az ég felé mutat, ezért volt a régiek számára az örök élet reménységének szimbóluma. Ágai a keresztre, tűlevelei pedig a töviskorona tüskéire emlékeztetnek. Ez hirdeti Jézus jászolának és keresztyének összetartozását. Elterjedt szokás, hogy a karácsonyfa almát függesztünk. Ez is a bűneset és a karácsony összefüggésére utal.

A karácsonyfa legszebb dísz a gyertyák fénye. A legtöbb helyen az a szokás, hogy szentesten minden más fényt kioltanak és csak a karácsonyfa fényei égnek. Az adventi gyertyáktól jutunk el a karácsonyfa sok csillogó fényéig. Mindez azt hirdeti, hogy eljött Jézus, a világ világossága.

A karácsonyfaéhoz tartoznak a csillogó, színes díszek, melyek arra emlékeztetnek, hogy a napkeleti bölcsek aranyat és ajándékokat hoztak a jászolhoz. Sok családnál régóta szokás, hogy a fa csúcsára a Krisztus születését meghirdető angyal képét vagy a

Betlehem fölött felragyogó csillagot teszik.

Ajándékozás Karácsony az ajándékozás ünnepe lett. Arra emlékeztet, hogy kézzel fogható módon ajándékozott meg minket Isten önmagával. Minden ajándék Isten ajándékára - a földre jött Jézusra - hívja fel figyelmünket. Az ajándékozás a szeretetből fakad. A szeretet teszi az adást és az elfogadást könnyűvé. Isten önmagát ajándékozta nekünk. Ugyanígy aki szeretetből ad, az önmagát ajándékozza a másikkal.

Karácsony megünneplése Karácsony estéjét minden család igyekszik együtt tölteni. De ez az este csak akkor lesz számunkra igazán ünneppé és gyermekeink számára felejthetetlen élménnyé, ha nem csupán az ajándékok „csereberéjét” jelenti, hanem annál sokkal többet. A templomi ünneplést otthon a családi körben folytathatjuk úgy, hogy megemlékezünk a betlehemi eseményekről.

*Összeállította:
Zombory Istvánné*

Gyülekezeti alkalmaink

- ✿ Istentisztelet vasárnaponként fél 11 órakor, minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztással
- ✿ A vasárnapi istentisztelet idején a gyermekeket a parókián várjuk a vasárnapi iskola foglalkozásaira
- ✿ Csütörtökönként este 5 órakor gyülekezeti bibliaóra
- ✿ Szombatonként 4 órakor konfirmációi előkészítő
- ✿ Szombaton 5 órakor ifjúsági óra
- ✿ Minden hónap első péntekén 6 órakor felnőtt ifjúság estje

A karácsonyi ünnepkör ünnepi istentiszteletei a következők:

- ✿ December 24-én este 5 órakor karácsony szentesti istentisztelet a gyermekek szolgálatával
- ✿ December 25-26-án - karácsony első és második napján - fél 11-kor ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással
- ✿ December 31-én este 5 órakor óév esti istentisztelet
- ✿ Január 1-én fél 11-kor újévi istentisztelet úrvacsoraosztással
- ✿ Január 6-án fél 11-kor vízkereszt ünnepi istentisztelet

Alkalmainkra, együttléteinkre mindenkit sok szeretettel hívunk és várunk!

Szolgálat, művészi orgonajáték és tanítás

Interjú Finta Gergely orgonaművésszel

– *Bevezetéként kérem, szóljon néhány szót önmagáról és eddigi pályafutásáról!*

– 1968-ban születtem. A zene egészen kisgyermekkoromban megfogott, így még általános iskolásként zongorázni kezdtem, majd kántorképzős és zeneiskolai orgonatanulmányok következtek. 1988-ban nyertem felvételt a zeneakadémia orgona tan szakára. Az orgona stúdiumokkal párhuzamosan az újra induló egyházzenei tan szakot is elvégeztem. Amikor a diplomázás idején valaki terveimről kérdezett, hármas célt fogalmaztam meg: liturgikus szolgálat, művészi orgonajáték és tanítás. Életem egyik legszebb ajándéka, hogy ez valóra vált.

– *Mi indította arra, hogy az orgonajáték művészetének szentelje életét?*

Az első élmények a gyermekkoromhoz kötődnek. Elég sokat hallgattunk rádiót, zenekari és szólóműveket. Az istentiszteleteken szüleimmel együtt leggyakrabban a karzaton ültem, így az istentiszteleti orgonazene is nagyon hamar vonzóvá vált számomra. Aztán a főtí kántorképző tanfolyamokon kapott szakmai és lelki utra való kísért tovább. Azok közül, akik ma a harminc- és negyvenéves generációból az evangélikus egyházban szolgálunk, azt hiszem nagyon sokan kaptunk életre szóló elhívést a főtí Mandák otthonban. Hálával gondolok első orgonatanáira, Trajtler Gáborra és Baróti Istvánra. A technikai megalapozás mellett az ízlésformálásban voltak meghatározók ezek a főiskola előtti évek. A zeneakadémián Gergely Ferenc volt professzorom. Utolsó tanítványainak egyike voltam. Hosszú évtizedes művészi és pedagógiai tapasztalata mellett emberisége miatt emlékszem rá különös szeretettel. Visszatérve tehát a kérdésre: a hangszer fantasztikus lehetőségei mellett olyan emberi példákat tudok hivatásválasztásom mögött, amelyek erőt adnak akkor is, amikor esetleg e pálya árnyoldalait tapasztalom.

– *Városnézés közben beléptem egy templomba és szólt az orgona. Áhítat fogott el. Elbűvölt a zene. Miért tudja ezt velünk tenni ez a hangszer?*

– Én is tapasztaltam már, hogy többen jönnek be a nyitott templomba, ha szól az orgona és szívesebben ülnek le a padokba elcsendesedni. A felszínen biztosan hangulati okok vannak, melyek az orgonamuzsikát összekapcsolják a templomi áhítattal.

Az orgonazene persze sokkal sokszínűbb, több hangulati elemnél. Szólhat felkavaróan, elgondolkoztatóan, sőt akár megdöbbentően is. Azonban a hangszer a maga összetettségében – gondoljunk csak bele, egy jól megépített orgonában hány mesterség legmagasabb rendű remeke egyesül – az isteni jó rend jelképe is lehet. Szent Jeromos az ókori orgonát az emberi szervezet rendjéhez, Hrabanus Maurus, egy 9. századi szerzetes az univerzum rendjéhez hasonlítja. Különösen érdekes az a 12. századtól kimutatható nézet, mellyel azután a 17. századi protestáns Németországban találkozunk újra, mely szerint az orgona különböző nagyságú, de egymással harmóniában megszólaló sípjával az emberek közötti illetve az ember és Isten közötti ideális rend szimbóluma.

– *Miben áll a gyülekezeti éneklés és zene jelentősége az istentiszteleten és más gyülekezeti alkalmakon?*

– Luther szavai jutnak az eszembe, aki többször szól elismerően a zenéről. Szava in mindig a személyes zeneszeretetet is át-süt. Egyszer például három latin igét említett, amikor a szent zene jelentőségéről vallott: movere, docere, delectare: a zene megmozgat (kimozdít a holtpontról), tanít és gyönyörködtet. Ma még egy dolgot kell kiemelni a gyülekezeti énekléssel kapcsolatban: a 20-21. századra az emberiség – legalábbis az európai ember – sajnos eljutott oda, hogy aligha lehet még egy helyet mondani a templomon kívül, ahol emberek, akik közül esetleg sokan nem is ismerik egymást, együtt énekelnek. A fiatal a középkorúval, a gyermek a nagyszülei korosztályával. Páratlan érték a gyülekezeti ének ajándéka, amely összekapcsolja az embereket egymással, de nem csak korosztályokat, hanem generációkat olykor a reformáció korának tanúságtevőivel, más-kor egészen a bibliai korokig. Végső soron pedig összekapcsol a mennyei liturgiával. Ezért olyan fontos tanítani, ápolni az év-százados énekkincset.

– *Milyen érzések töltik el, amikor kíséri a gyülekezeti éneket az istentiszteleten illetve előad egy-egy nagyszerű orgonaművet a koncerten?*

– A gyülekezeti énekekkel kapcsolatban könnyebb válaszolni. Nagyszerű érzés egy jól éneklő gyülekezetet kíséreni. Egyetértek egyik tanárommal, aki úgy fogalmazott, hogy az orgona legszebb regisztere a jól

éneklő gyülekezet. A koncerttel kapcsolatban viszont nagyon nehéz általánosságban beszélni. Annál is inkább, mert az ember játék közben elsősorban a mű megformálására figyel, olykor pedig egészen apró-cseprő dolgokkal van elfoglalva: például bekapcsolja-e a regisztrátor a megfelelő regisztert a megfelelő időben. Így fennkölt érzésekről őszintén szólva nem nagyon tudok számot adni. Egy jól sikerült előadás alkalmával azonban annyira időnként megadatik, hogy érzem: „eszközzé tudtam válni”, kapocs a zeneszerző és a hallgató között.

– *Mint kántor hogyan látja más hangszer bevonását az istentiszteleten?*

– Számos olyan egyházzenei koncepció van, melyek ének-és zenekart vagy kamaragyűttest igényelnek. Bach kantátáinak előadása is elképzelhetetlen zenekar nélkül. De nagyon gazdag az egyházzene irodalom kisebb apparátust igénylő művekben is: énekes szólista hegedű vagy fuvola és orgona kísérettel. Ha az előadók kellően felkészültek, és a megfelelő helyen és időben hangzanak el, az ilyen kompozíciók nagyban hozzájárulhatnak az istentisztelet ünnepélyességéhez.

– *A Maglódi evangélikus Gyülekezetben az elmúlt ötven évben zeneileg kiválóan képzett lelkészek szolgáltak. A lelkész-hallgatók milyen zenei képzésben részesülnek ma?*

– Három éven keresztül mindannyian hallgatnak egyházzenei előadásokat. Ezek keretében megismerkednek az énekeskönyv anyagával – gyakorlatban és elméletben egyaránt –, egyszerűbb liturgikus énektételekkel, az egyházzene történetével és liturgikus kereteivel a különböző korokban. Ezen kívül igen széles a fakultatív tárgyak köre. Énekkar, orgona-harmónium- és fúvósoktatás, liturgikus énekkar, fúvós együttes, ének korrepetíció. Ennek a rendszernek az előnye, hogy a hallgatók különböző adottságához és előképzettségéhez igazodik. A teológusok többsége az igen magas óraszám ellenére él e lehetőségekkel.

– *Sok áldást kívánok kántori szolgálatára, orgonaművészi hivatására és tanári munkájára. Gyülekezeteinknek pedig sok olyan istentiszteletet kívánok, amelyet mi élhetünk át Maglódon április 1-én az Ön közreműködésével!*

Az interjút készítette:
Szeberényi Lászlóné

A mi konfirmációnk

„Ahogyan a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhai között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak.”

Ez év februárjában egy 9 főből álló kis csapat kezdte meg konfirmációi előkészületeit. Minden héten szombaton délután 4 órakor találkoztunk a parókián, ahol bibliai történeteket tanultunk és megismerkedtünk az evangélikus egyház tanításával. A konfirmációi órákat énekléssel vezettük be, majd a Konfirmációi Káté kérdéseit olvastuk. Megbeszéltük és bejelöltük a magtanulandókat, végül pedig az Úrtól tanult imádság elmondásával búcsúztunk.

Május 19-én főpróbát tartottunk a templomban, ami véleményünk szerint sem sikerült a legjobban. Következett a konfirmálás napja május 20-án. Reggel 9 órakor találkoztunk. Közös reggelivel kezdtük a napot, hogy levezessük a bennünk lévő feszültséget. Mielőtt elindultunk Isten házába, történt valami rendkívüli. Attila bácsi lelkész úr felment a lakás felső szintjére, az ajtó becsukódott és nem tudta kinyitni. Már mindent megpróbáltunk, mire valakinek eszébe jutott, hogy létra segítségével az ablakon keresztül ki tud jönni. Természetesen mind a 9 gyermek fogta a létrát. A probléma sikeres megoldása után csapatunk elindulhatott a konfirmációi istentiszteletre.

Tiszteletes úrral, tiszteletes asszonnyal és gyülekezetünk felügyelőjével bevonultunk a templomba az „Erős vár a mi Istenünk” kezdetű énekre. Felemelő érzés volt, hogy mindenki minket nézett és nekünk szurkolt. Ennek ellenére nem kis erőfeszítésünkbe került, hogy legyőzzük lámpalázunkat. Kezdetét vette a konfirmációi vizsga. Attila bácsi felolvasta a konfirmandusok nevét, majd nem sokkal később ki-ki tudása szerint válaszolt a kérdésekre. Ezután az oltár előtt térdelve elmondtuk az általunk kiválasztott ígét – miközben egyik szülő vagy keresztszülő kezét fejünkre tette. Mi pedig köszöntöttük a szülőket, keresztszülőket, nagyszülőket, a gyülekezetet, tiszteletes urat és tiszteletes asszonyt. Míg a gyülekezet a templomban énekelt, mi kimentünk a levegőre, ahová családtagjaink is kijöhettek minket biztatni, erősíteni. Mindezek után szereteteinkkel és a gyülekezettel együtt úrvacsorát vettünk. Örökre megmarad emlékezetünkben ez a szép nap, hiszen életünkben csak egyszer éljük át.

Dobos István

Ifjúsági táborban a Balaton partján

Minden gyermek számára nagy boldogságot jelent, ha elmehet nyáron táborozni. Nekünk megadatott ez a lehetőség a Maglódi Evangélikus Gyülekezet jóvoltából. A Balaton partján fekvő Gyenesdiás volt a tábor helyszíne, amit a Magyarországi Evangélikus Egyház szervezett a fiatalok számára.

Sajnos Maglódról csak ketten tudtunk részt venni ezen a táboron. Név szerint Fabók Zsófia és Fejes Gergely. De ennek ellenére is nagyon-nagyon jól éreztük magunkat.

A táborba, amely július 9-én kezdődött és 14-ig tartott szinte az ország minden megyéjéből érkeztek fiatalok. Mi reggel 8 órakor

indultunk és körülbelül délután 2 órára érkezünk meg Gyenesdiásra. Kezdetben kicsit rosszul éreztük magunkat, mert még nem ismertünk senkit és mivel mi még nem voltunk ilyen helyen, nem tudtuk, mi vár ránk. De mire eljött az este és már egy-két embert megismertünk, minden megváltozott. Ekkorra mindenki megérkezett, megtalálta helyét és feszültségünk oldódott. Az első közös vacsora után következett az ismerkedési est, amelyen szinten teljesen összeismerkedett a fiatal gyülekezet.

A velünk lévő teológusok illetve tiszteendő atyák nagyon barátságosak és kedvesek voltak. És ami a legfontosabb: fiatalok és jó fejek. Unatkozni egyszer sem volt időnk, hiszen a tábor vezetői rengeteg felejthetetlen programot szerveztek nekünk. Nagyon sok érdekes és fontos témáról beszélgettünk, amiből sokat tanultunk és rengeteg tapasztalatot szereztünk.

A tábor utolsó napjának délutánján fájó szívvel hagytuk el Gyenesdiást. De megbeszéltük, hogy jövőre is megyünk, mert szuperül éreztük magunkat.

Fejes Gergely

Összeállította:
Zombory Istvánné

Rejtvény

Ha beírod a hiányzó mássalhangzókat, a függőleges első oszlopban közelgő nagy ünnepünket olvashatod.

1. Ez az állat beszélte rá Évát, hogy vegyen a tiltott gyümölcsből.
2. Az édenkertben termő gyümölcs
3. Hit, ..., szeretet.
4. Jézus apjának mestersége
5. Apa, anya, gyerekek együtt
6. Jézus egyik tanítványának neve
7. Építmény, ami előtt imádkozunk
8. Folyó neve
9. Lánynév

	Í		Ó	
A			A	
	E		É	
Á				
		A		Á
	I		O	
O			Á	
	Í		U	
		E		

Áldott légy te kisdedecske,
Betlehemi hercegecske,
Ki miértünk megszületél,
A gonosztól megmentettél.

Feljött már a hajnalcsillag,
Keljenek fel, kik alusznak!
Vidám szellők lengedeznek,
Az angyalok énekelnek.

Karácsonynak éjszakáján,
Jézus születése napján
Örüljetek, örvendjetek:
A kis Jézus ma született.

(Kodály Zoltán: Iskolai énekgyűjtemény, 1943)

Emőd Tamás Karácsonyi ének

Szánd meg Uram Isten
A sírót, a kérőt,
Adj egy karácsonyfát,
Egy egekig érőt.

Minden tülevelét
Rakd meg ezer jóval:
Mazsolával, fánkkal,
Mannával, dióval.

Minden ágabogát
Tetejesen rakd meg,
A kalácsot kolbászt,
Sonkát se tagadd meg!

Aggass pármillió
Öltönykét is rája,
Meg vagy száz magazin
Kis topánt alája.

Aggass valamit rá
Kicsinek és nagyak:
Subát a szegénynek,
Szívet a gazdagnak.

Gyűjtsd alá a népek
Apraját és nagyját,
Aztán Uram Isten
Rázd meg azt a nagy fát.

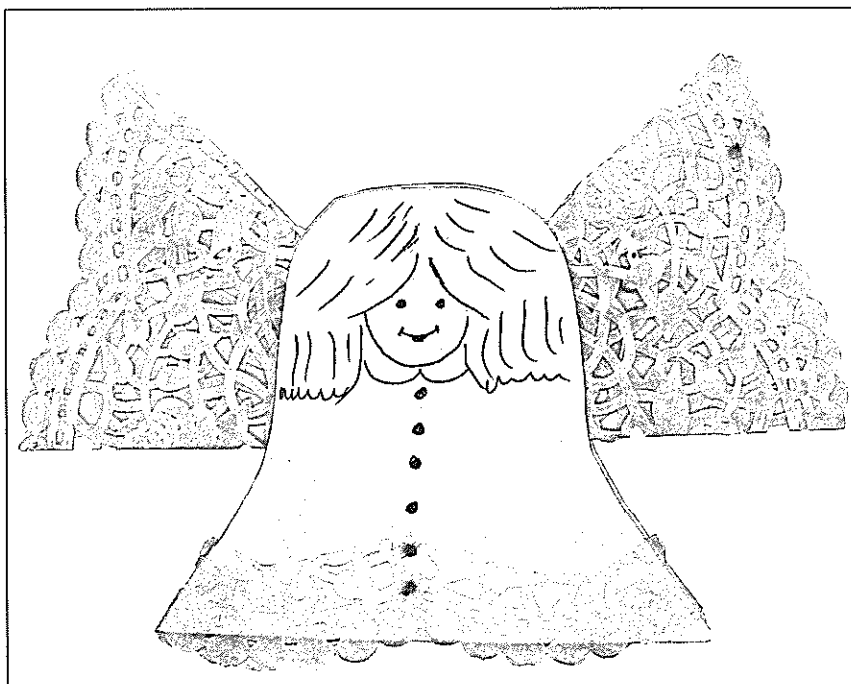
Angyalka készítése papírból

- Vágjatok ki fehér rajzlapból 2 db harang alakú lapot és torta alátét csipkés széléből 2 db szárnyat.

- A két harang alakú lapot ragasszátok össze úgy, hogy a szárny a két lap közé kerüljön.

- Rajzoljátok meg az angyalka szemét, száját és fehér vagy sárga hímző fonálból készítsétek el a haját.

- Egy hosszabb cérnával fel lehet függeszteni a karácsonyfára.

GYÜLEKEZETI HÍREK

• Április 15-én a felnőtt ifjúság szolgálatával ünnepeltük a húsvét hajnali istentiszteletet, mely után szeretetvendégség keretében adtunk hálát húsvét hajnaláért.

• Április 27-29-én gyülekezetünk hittanosaicsendes hétvégét töltötték az Alberti Evangélikus Egyházközség vendégházában.

• Május 6-án gyülekezetünk hittanosaikonfirmandusai, fiataljai családi-anyáknapi istentiszteleten adtak hálát az elmúlt tanévért. Az istentiszteleten Veres Andrea előadóművész énekelt nekünk.

• Május 13-án gyülekezetünk énekkararészt vett a Dél-Pest megyei Egyházmegye énekkari találkozásán, mely ebben az évben Gyónon került megrendezésre.

• Május 20-án ünnepeltük konfirmációi istentiszteletünket, melyen konfirmandusaink vallást tettek hitükről.

• Május 26-án Aszódon az Északi Egyházkerület missziói napján gyülekezetünk mintegy 20 tagja vett részt.

• Június 3-án pünkösd első napján ünnepeltük szokásos hagyományörző pünkösdistentiszteletünket, melyet maglódi népviselethebe öltözött ifjak, leányok, asszonyok és templomunkban felállított díszes fák tettek még előbbé, elevenebbé.

• Június 13-án gyülekezetünk látta vendégül a Dél-Pest megyei Egyházmegye lelkészgyűlését.

• Június 23-án gyülekezetünkben 25-en vettek részt a Magyarországi Evangélikus Egy-

ház millenniumi ünnepén a Deák-téri evangélikus templomban. Velünk együtt ünnepelt Orbán Viktor miniszterelnök is.

• Július 2-án utolsó földi útjára kísértük Tabányi Mihályt, gyülekezetünk hosszú-hosszú éveken át hűséges gondnok-pánztárosát Pál apostol szavaival: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, végezetül eltétetett nekem az élet koronája”.

• Július 9-14-én gyülekezetünk ifjúságának két tagja – Fabók Zsófia és Fejes Gergely – részt vett Gyenesdiáson az ifjúsági táboron, melyet a Magyarországi Evangélikus Egyház szervezett.

• Szeptember 19-én német lelkészek 30 fős csoportja látogatott el hozzánk, hogy tapasztalatot szerezzen a magyarországi evangélikus gyülekezetek életéről.

• Szeptember 23-án egyházközségünk presbitériumának és közgyűlésének határozata alapján ünnepi istentisztelet keretében iktattuk hivatalába Gohér Pálné pénztárost, Vaskó Krisztián gondnokot és Samu Szilvia presbitert.

• Szeptember 30-án hittanosaink ünnepi istentiszteleten kezdték el a tanévet. Vendégünk az istentiszteleten a „My friends voltak” volt, mely gospel dalokat énekelt nekünk.

• Október 21-én egyházunk hozzánk delegálta az Osztrák Evangélikus Egyház küldöttségét. Az istentiszteleten Dr. Hannelore Reiner lelkész prédikált és köszöntő szavakat mondott Leopold Kunrath az Osztrák

Evangelikus Egyház országos felügyelője.

• Október 24-26-án református testvéreinkkel együtt adtunk hálát a reformációért. Október 28-án templomunkban közös úrvacsorai istentiszteletet ünnepeltünk.

• November 10-én gyülekezetünk adott helyet a Dél-Pest megyei Egyházmegye gyermekcsendesnapjának, melyen 160 gyermek vett részt.

• December 2-án tartottuk adventi szeretetvendégségünket. Meghívott vendégünk Dr. Hausmann Jutta professzornő az Evangélikus Hittudományi Egyetem ószövetségi tanszékének vezetője valamint Szabó Julianna lelkész az ószövetségi tanszék munkatársa volt.

Összeállította:
Péter Attila

Egyházközségünk presbitériumának tagjai

Simonyi József, Fő ut 96.

Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.

Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.

Holkó Ágnes, Sugár út 73.

Nagy Györgyné, Sugár út 96.

K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.

Holkó Mihály, Ady E. u. 36.

Pečnyik Józsefné, Madách I. u. 4.

Holbis Istvánné, Sugár út 99.

Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.

Szeberényi Lászlóné,

Bajcsy-Zsilinszky u. 3.

Fabók Jánosné, Liszt F. u. 4.

Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.

Domokos Béláné, Táncsics M. u. 12.

Dobosné Sziráki Erika, Ecseri u. 4.

B. Hajdú Mária, János u. 14.

Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.

Kiss Pálné, Liszt F. u. 7.

Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.

Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.

Takács János, Árpád Vezér u. 104.

Varga Gabriella, Sugár út 94.

Domokos László, Táncsics M. u. 12.

Samu Szilvia, Sugár út 99.

Kérjük, hogy kéréseivel, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbitereinkhez!

Egyházközségünk
segíti

a Maglódi Evangélikus
Egyházközségért
Alapítvány.

Köszönetet mondunk
mindazoknak, akik alapítványunkat
adójuk 1%-nak felajánlásával vagy
más módon támogatták.
További felajánlásait a Monor és
Vidéke Takarékszövetkezet

65100039-10035728

számlaszámon tehetik meg.

Az Alapítvány Kuratóriuma

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség Hírlevele
2001/II. évfolyam 2. szám

Megjelenik négyhavonta 1500 példányban

A hírlevélért felel:

Péter Attila lelkész

Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79

Tel: 06-29-325-555

Tipográfia és nyomdai előkészítés:

Vémi József

Nyomtatás: VE Nyomda, Budapest